

USNESENÍ TRIBUNÁLU (šestého senátu)

12. ledna 2011 *

Ve věci T-411/09,

Ioannis Terezakis, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), původně zastoupený B. Lombartem,
poté P. Synoikisem, advokáty,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené L. Flynnem a C. ten Dam, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2009, kterým byl žalobci odepřen přístup k některým částem, jakož i k přílohám některých dopisů vyměněných mezi Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a řeckým ministerstvem hospodářství a financí týkajících se daňových nesrovnalostí v souvislosti s výstavbou letiště Spata v Aténách (Řecko),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení E. Moavero Milanesi, předseda, N. Wahl (zpravodaj) a S. Soldevila Fragoso, soudce,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu a řízení

- ¹ Zprávou zaslanou elektronickou poštou dne 24. dubna 2009 požádal žalobce, I. Terezakis, na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) o přístup ke korespondenci

mezi Komisí Evropských společenství a řeckými orgány týkající se případných daňových nesrovnalostí v souvislosti s výstavbou letiště Spata v Aténách (Řecko).

- 2 Zprávou zaslanou elektronickou poštou dne 8. června 2009 poskytl ředitel ředitelství C „Provozní a politická podpora“ Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) částečný přístup k pěti dokumentům, k nimž žalobce požadoval přístup. Dotčenými dokumenty byly:
 - dopis OLAF určený řeckému ministerstvu hospodářství a financí ze dne 15. října 2004;
 - dopis řeckého ministerstva hospodářství a financí určený OLAF ze dne 20. října 2006;
 - dopis OLAF určený řeckému ministerstvu hospodářství a financí ze dne 22. prosince 2006;
 - dopis řeckého ministerstva hospodářství a financí určený OLAF ze dne 31. ledna 2007;
 - dopis řeckého ministerstva hospodářství a financí určený OLAF ze dne 27. července 2007.
- 3 Dopisem ze dne 19. června 2009 určeným generálnímu tajemníkovi Komise podal žalobce potvrzující žádost, ve které Komisi požádal, aby přezkoumala svou odpověď a poskytla mu úplný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 2 výše, včetně jejich příloh, jakož i ke zprávě odeslané elektronickou poštou dne 18. července 2007 ze strany OLAF řeckým orgánům.

- 4 Dopisem ze dne 3. srpna 2009 (dále jen „napadené rozhodnutí“) potvrdil generální ředitel OLAF odepření přístupu obsažené v rozhodnutí ze dne 8. června 2009. Na podporu tohoto potvrzujícího závěru odkazuje generální ředitel na výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. b) a čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001. V souvislosti s žádostí žalobce o přístup ke zprávě zaslané elektronickou poštou dne 18. července 2007 zaprvé poukazuje na to, že uvedená zpráva nebyla v původní žádosti zmíněna, a zadruhé na to, že tato zpráva nebyla zaznamenána do spisu OLAF, neboť se jednalo o neformální upozornění.
- 5 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 13. října 2009 podal žalobce projednávanou žalobu, která směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí.
- 6 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. února 2010 navrhla Komise Tribunálu, aby konstatoval, že se žaloba stala bezpředmětnou v důsledku jejího rozhodnutí z téhož dne, kterým bylo napadené rozhodnutí vzato zpět a nahrazeno.
- 7 Ve svém rozhodnutí ze dne 4. února 2010 Komise uvádí, že žalobci byl poskytnut přístup k původně požadovaným dokumentům ve větším rozsahu, než jaký byl poskytnut napadeným rozhodnutím.
- 8 Proti návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé se žalobce postavil ve svém vyjádření k uvedenému návrhu došlém kanceláři Tribunálu dne 9. března 2010. V tomto ohledu tvrdí, že v důsledku rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2010 se nestala jeho žaloba zcela bezpředmětnou, neboť mu Komise stále ještě neposkytla přístup k některým dokumentům, na něž se vztahovala jeho žádost ze dne 19. června 2009, na jejímž základě bylo napadené rozhodnutí vydáno.
- 9 Usnesením ze dne 28. dubna 2010 si Tribunál vyhradil, že o návrhu předloženém Komisí směřujícím k určení, že se žaloba stala bezpředmětnou, rozhodne spolu s věcí samou, a určil, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

- ¹⁰ V replice žalobce zdůrazňuje, že žalobu nepodal proti rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2010, a navrhuje, aby Tribunál rozhodl na základě napadeného rozhodnutí a aby nepřihlížel k rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2010. Podpůrně žalobce uvádí, že by s ohledem na toto rozhodnutí byl ochoten připojit se k návrhu Komise ze dne 4. února 2010 směřujícímu k nevydání rozhodnutí ve věci samé za podmínky, že bude Komise souhlasit s tím, že nahradí náklady řízení, které vynaložil. V duplice Komise zejména uvádí, že s žalobcem nedospěla k žádné dohodě ohledně částky, která by byla přijatelnou náhradou nákladů probíhajícího řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení

- ¹¹ Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- ¹² Komise navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že se žaloba stala bezpředmětnou a že již není důvodné rozhodnout ve věci samé;
- podpůrně, zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
- uložit žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 13 S ohledem na návrh Komise ze dne 4. února 2010 směřující k nevydání rozhodnutí ve věci samé, na vyjádření žalobce ze dne 9. března 2010 k tomuto návrhu a na repliku má Tribunál podle čl. 114 odst. 3 svého jednacího řádu za to, že danou námitku v průběhu řízení je třeba projednat bez ústní části řízení.
- 14 Úvodem je třeba připomenout, že pokud se žaloba v průběhu řízení stane bezpředmětnou, nemůže Tribunál rozhodnout ve věci samé, jelikož takové rozhodnutí z jeho strany nemůže žalobci přinést žádný prospěch (rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2010, *Co-Frutta v. Komise*, T-355/04 a T-446/04, Sb. rozh. s. II-1, body 43 až 45).
- 15 K bezpředmětnosti sporu může dojít zejména v důsledku zpětvzetí nebo nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. června 1961, *Meroni a další v. Vysoký úřad*, 5/60, 7/60 a 8/60, Recueil, s. 201, 213; usnesení Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1985, *Eurasian Corporation v. Komise*, 82/85, Recueil, s. 3603, bod 11, a usnesení Tribunálu ze dne 17. září 1997, *Antillean Rice Mills v. Komise*, T-26/97, Recueil, s. II-1347, body 14 a 15).
- 16 V tomto kontextu je třeba uvést, že zatímco právní účinky zrušeného aktu zanikají – není-li stanoveno jinak – ke dni jeho zrušení (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 1960, *Geitling a další v. Vysoký úřad*, 16/59 až 18/59, Recueil, s. 45, 65), přestává být akt, který byl vzat zpět a nahrazen jiným aktem, zcela součástí právního řádu Unie. Zpětvzetí aktu tedy obvykle zakládá účinky *ex tunc* (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2005, *IMS Health v. Komise*, T-184/01, Sb. rozh. s. II-817, body 34 až 41, a ze dne 9. září 2010, *Phoenix-Reisen a DRV v. Komise*, T-120/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 23 a citovaná judikatura).

- 17 Mimoto je třeba konstatovat, že výjimečně může dojít k tomu, že se žaloba na neplatnost nestane bezpředmětnou i přesto, že akt, jehož zrušení se tato žaloba domáhá, byl vzat zpět, jestliže si žalobce nadále zachová dostatečný právní zájem na tom, aby byl vydán rozsudek, kterým bude tento akt formálně zrušen (viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2002, *Tideland Signal v. Komise*, T-211/02, Recueil, s. II-3781, body 48 a 49 a citovaná judikatura).
- 18 V projednávané věci je nesporné, že se žalobce domáhá pouze zrušení napadeného rozhodnutí. I přesto, že Komise přijala rozhodnutí ze dne 4. února 2010, kterým bylo napadené rozhodnutí během probíhajícího řízení nahrazeno, totiž žalobce v replice výslovně uvedl, že nehodlá upravit svá návrhová žádání tak, aby se vztahovala i na rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2010, ačkoli tak podle ustálené judikatury mohl učinit (viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2006, *Organizace Mudžáhidů íránského lidu v. Rada*, T-228/02, Sb. rozh. s. II-4665, body 28 a 29 a citovaná judikatura).
- 19 Z jednoznačného znění rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2010 kromě toho vyplývá, že bylo rozhodnuto o „zpětvzetí [napadeného] rozhodnutí [...] a přijetí nového v reakci na potvrzující žádost žalobce ze dne 19. června 2009“. S ohledem na judikaturu citovanou v bodech 15 až 17 výše je tudíž nutné konstatovat, že se projednávaná žaloba stala bezpředmětnou.
- 20 Je totiž třeba uvést, že zpětvzetí napadeného rozhodnutí a přijetí rozhodnutí Komise ze dne 4. února 2010 vedlo k výsledku, kterého se žalobce domáhal projednávanou žalobou, totiž k tomu, že napadené rozhodnutí již není součástí právního řádu Unie. Navíc je třeba konstatovat, že žalobce neuplatnil žádnou okolnost, která by odůvodňovala existenci právního zájmu na vydání rozsudku, kterým by byla formálně shledána protiprávnost napadeného rozhodnutí.
- 21 Z veškerých předcházejících úvah vyplývá, že již není důvodné o projednávané žalobě rozhodnout.

K nákladům řízení

- 22 Podle čl. 87 odst. 6 jednacího řádu platí, že není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne Tribunál o nákladech řízení dle volného uvážení.
- 23 Tribunál má za to, že za zvláštních okolností v projednávané věci bude výše uvedené ustanovení spravedlivě uplatněno, pokud rozhodne, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.**
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 12. ledna 2011.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
E. Moavero Milanesi